

legealuidumnezeu.org

Apendice 8g: Legile nazireatului și ale jurămintelor — De ce nu pot fi împlinite astăzi

Această pagină face parte dintr-o serie care explorează legile lui Dumnezeu care puteau fi respectate numai atunci când Templul era prezent în Ierusalim.

- [Apendice 8a: Legile lui Dumnezeu care necesită Templul](#)
- [Apendice 8b: Jertfele — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8c: Sărbătorile biblice — De ce niciuna dintre ele nu poate fi împlinită astăzi](#)
- [Apendice 8d: Legile curățirii — De ce nu pot fi împlinite fără Templu](#)
- [Apendice 8e: Zeciuielile și cele dintâi roade — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8f: Serviciul de împărtășanie — Cina cea de Taină a lui Isus a fost Paștele](#)
- [Apendice 8g: Legile nazireatului și ale jurămintelor — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#) (Această pagină).
- [Apendice 8h: Ascultarea parțială și simbolică legată de Templu](#)
- [Apendice 8i: Crucea și Templul](#)

Legile jurămintelor, inclusiv jurământul de nazireat, arată cât de profund depind anumite porunci ale Torei de sistemul Templului stabilit de Dumnezeu. Deoarece Templul, altarul și preoția levitică au fost îndepărtate, aceste jurăminte nu mai pot fi duse la împlinire astăzi. Încercările moderne de a imita sau de a „spiritualiza” aceste jurăminte — în special jurământul de nazireat — nu reprezintă ascultare, ci invenții omenești. Legea definește ce sunt aceste jurăminte, cum încep, cum se încheie și cum trebuie împlinite înaintea lui Dumnezeu. Fără Templu, niciun jurământ al Torei nu poate fi împlinit așa cum a poruncit Dumnezeu.

Ce a poruncit Legea cu privire la jurăminte

Legea tratează jurămintele cu o seriozitate absolută. Când cineva făcea un jurământ înaintea lui Dumnezeu, acesta devenea o obligație legată de cuvânt, care trebuia împlinită exact așa cum fusese rostită (Numeri 30:1-2; Deuteronomul 23:21-23). Dumnezeu a avertizat că întârzierea sau neîmplinirea unui jurământ constituie păcat. Însă împlinirea jurământului nu era doar interioară sau simbolică — ea cerea acțiune, jertfe și implicarea sanctuarului lui Dumnezeu.

Multe jurăminte includeau jertfe de mulțumire sau daruri de bunăvoie, ceea ce însemna că ele trebuiau împlinite la altarul lui Dumnezeu, în locul ales de El (Deuteronomul 12:5-7; 12:11). Fără altar, niciun jurământ nu putea fi dus la capăt.

Jurământul de nazireat: o lege dependentă de Templu

Jurământul de nazireat este cel mai clar exemplu al unei porunci care nu poate fi împlinită astăzi, chiar dacă anumite comportamente exterioare asociate cu el pot fi imitate. Numeri 6 descrie în detaliu jurământul de nazireat și face o distincție clară între semnele exterioare ale separării și cerințele care fac jurământul valid înaintea lui Dumnezeu.

Semnele exterioare includ:

- Abținerea de la vin și de la toate produsele din struguri (Numeri 6:3-4)
- Lăsarea părului să crească, fără ca vreun brici să atingă capul (Numeri 6:5)
- Evitarea impurității cauzate de moarte (Numeri 6:6-7)

Însă niciunul dintre aceste comportamente nu creează sau finalizează jurământul de nazireat. Potrivit Legii, jurământul devine complet — și acceptabil înaintea lui Dumnezeu — numai atunci când persoana merge la sanctuar și aduce jertfele cerute:

- Jertfa de ardere-de-tot
- Jertfa pentru păcat
- Jertfa de părtășie
- Darurile de mâncare și de băutură

Aceste jertfe sunt poruncite ca încheierea esențială a jurământului (Numeri 6:13-20). Dumnezeu a cerut jertfe suplimentare chiar și în cazul unei impurități accidentale, ceea ce înseamnă că jurământul nu poate continua sau fi reluat fără sistemul Templului (Numeri 6:9-12).

Cum a ascultat Israel

Israelii credincioși care făceau un jurământ de nazireat ascultau Legea de la început până la sfârșit. Ei se separau pe durata jurământului, evitau impuritatea și apoi urcau la sanctuar pentru a încheia

jurământul cu jertfele cerute de Dumnezeu. Chiar și impuritatea accidentală necesita jertfe precise pentru a „reseta” jurământul (Numeri 6:9-12).

Niciun israelit nu a încheiat vreodată un jurământ de nazireat într-o sinagogă de sat, într-o casă particulară sau printr-o ceremonie simbolică. Totul trebuia făcut la sanctuarul ales de Dumnezeu.

De ce aceste jurăminte nu pot fi împlinite astăzi

Jurământul de nazireat — și orice jurământ din Tora care necesită jertfe — nu poate fi împlinit astăzi deoarece altarul lui Dumnezeu nu mai există. Templul a fost distrus. Preoția nu mai slujește. Sanctuarul lipsește. Fără acestea, actul final și esențial al jurământului nu poate avea loc.

Tora nu permite ca jurământul de nazireat să fie „încheiat spiritual” fără jertfe. Ea nu oferă niciun spațiu pentru ceremonii alternative sau interpretări private. Dumnezeu a definit modul în care jurământul trebuie să se încheie și El Însuși a îndepărtat mijloacele de ascultare.

Ascultarea simbolică este neascultare

Așa cum se întâmplă cu jertfele, sărbătorile, zeciuielile și legile curățirii, îndepărtarea Templului ne obligă să onorăm aceste legi nu prin inventarea unor înlocuitori, ci prin refuzul de a pretinde ascultare acolo unde ascultarea este imposibilă.

A imita astăzi jurământul de nazireat prin lăsarea părului să crească, abținerea de la vin sau evitarea înmormântărilor nu este ascultare. Este o acțiune simbolică ruptă de poruncile reale pe care le-a dat Dumnezeu.

Ascultăm ce poate fi ascultat și onorăm ce nu poate

Jurământul de nazireat este sfânt. Jurămintele sunt sfinte. Niciuna dintre aceste legi nu a fost desființată. Dar Dumnezeu a îndepărtat Templul. Prin urmare:

- Nu putem împlini jurământul de nazireat.
- Nu putem împlini jurămintele care necesită jertfe.
- Onorăm aceste legi refuzând să pretindem o ascultare simbolică.

Ascultarea astăzi înseamnă păzirea poruncilor care pot fi încă păzite și respectarea celorlalte până când Dumnezeu va restaura sanctuarul.